

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.467/2013/12.

A Fővárosi Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2014. október 1. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. október 3. napján kihirdetett 5.B.1780/2012/17. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.r. és III.r. vádlottak cselekményeit társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntettének (Btk.299.§ (1) és (2) bekezdés a) pontja) **minősíti**.

III.r. vádlottal szemben kiszabott büntetéseket 2 (két) évi börtönbüntetésre és 3 (három) évi közügyektől eltiltásra **enyhíti**.

III.r. vádlottal szemben a Fővárosi Bíróság 10.B.1082/2007/22. számú ítéletével elrendelt 1 (egy) év 10 (tíz) hónap fiatakorúak fogházbüntetés végrehajtására vonatkozó rendelkezést **mellőzi**.

I.r. vádlott tekintetében a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés kétharmad részének, de legalább három hónap szabadságvesztés kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

III.r. vádlott a büntetés kétharmad részének, de legalább három hónap szabadságvesztés kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú ítélet lefoglalt bűnjelek kiadásáról szóló rendelkezését megváltoztatja és elrendeli az iratoknál kezelt 2 (két) darab CD lemeznek az iratokhoz csatolását.

II.r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét **hatályon kívül helyezi**, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben az első fokú ítéletet az **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 12.000,- (tizenkettőezer) forint bűnügyi költséget állam viseli.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. október 03. napján kihirdetett 5.B.1780/2012/17. számú ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 256. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés bűntettében, ezért 2 évi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 256. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés bűntettében, ezért 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 256. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés bűntettében, ezért 4 évi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyúttal elrendelte a Fővárosi Bíróság 10.B.1082/2007/22. számú ítéletével kiszabott 1 évi és 10 hónapi fiatakorúak fogházbüntetésének végrehajtását. Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt és az iratoknál kezelt 2 db CD lemez lefoglalását megszüntette és azokat a tulajdonos részére kiadni rendelte.

A tárgyaláson az ügyész fellebbezést jelentett be mindhárom vádlott terhére súlyosításért, továbbá a II.r. vádlott vonatkozásában társtetteség megállapítása érdekében. Az I., II. és III.r. vádlott egyaránt fellebbezést jelentett be, de annak irányának megjelölése nélkül. A védő mindhárom védenca tekintetében elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett.

Az ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a II.r. vádlott bűnösségét társtettesi elkövetői minőségben állapítsa meg, továbbá mindhárom vádlottal szemben súlyosabb, végrehajtandó szabadságvesztést szabjon ki.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1148/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést mindhárom vádlott tekintetében - a II.r. vádlottnál módosítással - fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében az I. és III.r. vádlottak cselekményét minősítse a 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő vesztegetést állítva társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés bűntettének, és az I.r. vádlottat ítélje a Btk. 37. § (2) bekezdés a./ pontja szerinti végrehajtandó börtönre, és a Btk. 61. és 62. §-a szerinti közügyektől eltiltás mellékbüntetésre. A II.r. vádlott tekintetében az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával a Btk. 87. § (2) bekezdés c./ pontja és (3) bekezdése mellőzésével végrehajtásában hosszabb próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabására tett indítványt. A III.r. vádlottal szemben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság súlyosításul szabjon ki felemelt tartamú, a Btk. 37. § (2) bekezdés a./ pontja szerinti végrehajtandó börtönbüntetést, valamint a Btk. 61. és 62. §-a szerinti közügyektől eltiltást. Indítványozta még az ítéletben található névelírás (4. oldal 1. bekezdés) helyesbítését. Kifejtette továbbá, hogy álláspontja szerint a II.r. vádlott pszichikai bűnsegéd. Utalt arra, hogy az I. és a III.r. vádlottak esetében az enyhébb szankcionálás lehetőségére figyelemmel indokolt az

elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény alkalmazása a Btk. 2. § (2) bekezdésében foglalatokra figyelemmel.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mindhárom védenccé vonatkozásában az elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva az I., II. és III.r. vádlottakat az ellenük emelt vád alól mentse fel, másodsorban pedig arra, hogy bűnösség megállapítása esetén a II.r. vádlott cselekményének jogi minősítését a bíróság ne változtassa meg, mivel terhére legfeljebb bűnsegédi elkövetés állapítható meg. A III.r. vádlott bűnösségét is bűnsegédi minőségben kérte megállapítani, I.r. vádlott tekintetében pedig a társtettesként történő elkövetés mellőzzését indítványozta. Álláspontja szerint ezzel lehetőség nyílik arra, hogy a másodfokú bíróság a III.r. vádlott cselekményét jelentősen enyhítse. Kifejtette, hogy ha a másodfokú bíróság lehetőséget lát **III.r. vádlott** esetében a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére, akkor nem indokolt az elkövetés idején hatályos Btk. alkalmazásától eltérni. Amennyiben maradna a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, akkor mindenképpen indokolt az elbírálás idején hatályos büntető törvény alkalmazása, figyelemmel arra, hogy a feltételes szabadságra vonatkozó szabályok az új Btk-ban lényegesen kedvezőbbek. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlottak semmiféle előnyt nem kértek maguk, vagy más számára, kizárólag az ügyvédi munkadíjra vonatkozóan beszéltek pénzről, és azt sem saját érdekükben tették, csupán egy üzenetet továbbítottak. Az elsőfokú ítéletben írt bűncselekmény egyik törvényi tényállási eleme tehát nem valósult meg. Megállapítható továbbá az is, hogy **tanú1** terhelő vallomása nem tekinthető objektív tanú terhelő vallomásának, hiszen közöttük és a vádlottak családja között egy komoly konfliktus áll fenn. 2010. nyarán **tanú1** gumilövedékkel rálőtt az I.r. vádlottra. Amikor **tanú1** anyja előzetes fogvatartásba került, akkor éppen ő kereste meg I.r. **vádlott** segítségkéréssel. Az I.r. vádlott a békülés érdekében állt szóba vele. Kiderült azonban, hogy ez csupán provokáció volt az **vádlottak család** felé. Egyértelműen mutatja **tanú1** vallomásának tarthatatlanságát az, hogy még a testvére is visszavonta a terhelő vallomást. A jelen ügyben tulajdonképpen nem is szükséges **tanú2** kihallgatása, mert rendelkezésre áll a teljes bizonyító erejű okiratba foglalt, a vádlottakra nézve mentő tartalmú vallomása. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy a III.r. vádlott magatartása nem több, mint a II.r. vádlotté, ezért az ő esetében is bűnsegédi elkövetői minőség megállapítása szükséges.

Az I. és a III.r. vádlott az utolsó szó jogán egyaránt ártatlannak vallotta magát.

Az ügyész, a vádlottak és a védőjül által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A vádlottaknak és védőjüknek a felmentésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A törvényszék a tényállást az I. és III.r. vádlottak tekintetében részben mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a nyomozás kezdeti szakaszában tagadta a bűncselekmény elkövetését. A nyomozás második szakaszában - a hangfelvétel lejátszását követően - ténybelileg nem vitatta, hogy **tanú1** felé a felvételen hallott kijelentéseket tette, azonban arra hivatkozott, hogy csak blöffölt, félelmében mintegy segítő szándékát akarta kimutatni unokaöccse felé, de nem gondolta komolyan az egészet. A tárgyaláson lényegében ezt a módosított vallomását tartotta fenn.

A II.r. vádlott a nyomozás során nem tett vallomást, a tárgyaláson csak rövid tagadó tartalmú nyilatkozatot tett, mely szerint nem volt jelen az I.r. vádlott és **tanú1** közötti találkozáson, viszont nyilatkozott arra, hogy az I.r. vádlott csupán viccből mondott olyat **tanú1** nak, hogy pénzért kihozatja az anyját az előzetesből. A III.r. vádlott az eljárás során nem kívánt vallomást tenni.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával szemben a tényállást **tanú1** tanúnak a nyomozás során és a tárgyaláson tett egyaránt következetes, az I. és a III.r. vádlottra nézve terhelő vallomásai, az általa készített hangfelvétel tartalma, **tanú2-nek** a nyomozás során tett vallomása, továbbá az I.r. vádlott ajánlata elhangzásának tekintetében ténybelileg az I.r. vádlott beismerése, valamint a II.r. vádlott terhelő vallomása, és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A Fővárosi Törvényszék ítélete 4. oldalától a 7. oldal végéig értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatát fogadta el a tényállás alapjául.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás mind az I. és II.r. vádlottak személyi körülményei, mind pedig a történeti tényállás tekintetében hiányos. Ezért az ítéletábra az I.r. vádlott személyi körülményeit a másodfokú iratok 9. sorszáma alatt található bűnügyi kérdőjegy alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel annyiban egészíti ki, hogy: „Az I.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. augusztus 29. napján kelt 23.Fk.26.539/2009/37. számú ítéletével, valamint a Fővárosi Törvényszék a 2013. szeptember 17. napján kelt és jogerős 24.Bf.12.723/2012/4. számú ítéletével garázdaság vétsége, kisebb kárt okozó rongálás vétsége, valamint kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt 1 évi börtönbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.”

A III.r. vádlott tekintetében szintén a rendelkezésre álló bűnügyi kérdőjegy alapján a személyi körülményeket annyiban egészíti ki, hogy: „A III.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. június 28-án kelt 16.B.10.707/2013/17. számú ítéletével, valamint a Fővárosi Törvényszék a 2014. május 20. napján kelt és jogerős 21.Bf.11.873/2013/5. számú ítéletével zaklatás vétsége és tartási

kötelezettség elmulasztásának vétsége miatt 1 évi és 4 hónapi börtönbüntetésre, valamint 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a Fővárosi Bíróság 10.B.1082/2007/22. számú ítéletével kiszabott 1 évi és 10 hónapi fiatakorúak fogházbüntetésének végrehajtását."

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. február 28. napján kelt és 2012. június 19. napján jogerőre emelkedett 16.Bk.VIII.40.667/2012/2. számú ítéletével csekély mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. augusztus 29. napján kelt és jogerőre emelkedett 23.Fk.26.539/2009/37. számú ítéletével önbíráskodás büntette miatt 40 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2012. augusztus 29. napján kelt 25.B.VIII.34.624/2011/28., valamint a Fővárosi Törvényszék a 2013. augusztus 29. napján kelt és jogerős 24.Bf.VIII.12.402/2012/7. számú ítéletével könnyű testi sértés vétsége miatt 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

Ezen túlmenően a másodfokú bíróság a történeti tényállást a felhasznált hangfelvétel alapján a Be. 352. § (2) bekezdés a./ pontja alapján a 3. oldal 5. bekezdésében a 2013. június 20-án készült tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal 5. bekezdésében rögzítettekkel kiegészíti olyan módon, hogy: „III.r. vádlott a beszélgetés során végig jelen volt, többször közbeszólt és megerősítette, hogy hallotta az ügyész és édesapja közötti beszélgetést, és az ügyész három és fél milliót kér."

Továbbá az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében írt mondatot annyiban helyesbíti, hogy: „Ezt követően **tanú1** még egy alkalommal a kapualjukban beszélt az I. és III.r. vádlottakkal, akik ismételten sürgetni próbálták, hogy minél előbb szerezze meg a pénzt." A nyomozati iratok 197. oldal 3. bekezdése alatt található tanúvallomás alapján ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy ezen a találkozón az I. és III.r. vádlottak voltak jelen, tehát a tényállás elírását tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített, valamint helyesbített tényállás az I. és III.r. vádlottak cselekményei tekintetében mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélet tábla felülbírálata alapjául elfogadta. A fellebbviteli bíróság elutasította a védőnek a **tanú2** ismételt tanúkénti kihallgatására irányuló indítványát figyelemmel arra, hogy a tanút mind a nyomozás során, mind az elsőfokú tárgyalás során kihallgatták, ismételt kihallgatásától további eredmény nem várható, az csupán az eljárás elhúzódását eredményezné.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék okszerűen vont le következtetést az I. és III.r. vádlottak bűnösségére, tévedett azonban, amikor a jogi

minősítés során az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta. A Btk. 2. § (2) bekezdésében foglaltak szerint, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni. Nem kétséges, hogy mind az I., mind a III.r. vádlottak tekintetében az elbírálás idején hatályos büntető törvény enyhébbnek tekintendő, figyelemmel arra, hogy a feltételes szabadságra bocsátás tekintetében a vádlottakra nézve enyhébb rendelkezéseket tartalmaz. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és I.r. és III.r. vádlottak cselekményeit a Btk. 299. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett befolyással üzérkedés büntettként minősítette. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson a **tanú1** tanú által készített hangfelvétel lehallgatásakor beazonosította a III.r. vádlott kijelentéseit, melyet a másodfokú bíróság szükségesnek látott a történeti tényállás részévé tenni. Ennek alapján megállapítható, hogy a III.r. vádlott cselekménye nem csupán szándékerősítő volt, hanem maga is kifejtette a rendelkező részben írt befolyással üzérkedés büntettként tényállási elemeit, amikor azt állította, hogy az ügyész megvesztegetésére kér 3,5 millió forintot, és így tudja elérni, hogy ... szemben megszüntessék az előzetes letartóztatást.

Az ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem, míg a védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú ítélet 9. oldalán helytállóan sorolta fel az I. és III.r. vádlottak tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Nem tévedett, amikor a bűncselekmény elkövetése idején még büntetlen előéletű I.r. vádlottal szemben a rendelkező részben írt börtönbüntetést szabta ki, de lehetőséget látott annak 3 évi próbaidőre történő felfüggesztésére. Ezen büntetés kiszabása a másodfokú elbírálás idején hatályos 2012. évi C. törvény szerinti Btk. 37. § (2) bekezdés a./ pontján, valamint 85. § (1) és (2) bekezdésein alapszik. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a törvényszék eltúlzott mértékben szabott ki a III.r. vádlottal szemben 4 évi börtönbüntetést és 4 évi közügyektől eltiltást, figyelemmel arra, hogy III.r. vádlottnak a tényállásban rögzített cselekvősege jóval kisebb volt, mint az I.r. vádlotté. Megállapítható, hogy nem ő volt a cselekmény kezdeményezője, abba lényegében belesodródott. Ezért a Fővárosi Ítélet tábla a III.r. vádlottal szemben kiszabott büntetéseket 2 évi börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra enyhítette a Btk. 37. § (2) bekezdésének, illetve a Btk. 61. §-ának alkalmazásával. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. vádlottal szemben sem indokolt a büntetés súlyosítása, míg a III.r. vádlottal szemben a megváltoztatott büntetések is megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

Figyelemmel arra, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság, valamint a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéleteivel már elrendelte a 10.B.1082/2007/22. számú ítélettel kiszabott 1 év 10 hónapi fogházbüntetés végrehajtását, ezért a másodfokú bíróság a jelen ügyben az erre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla mind az I.r., mind a III.r. vádlott tekintetében rendelkezett a Btk. 38. § (2) bekezdés a./ pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A Fővárosi Ítéltábla megváltoztatta az elsőfokú bíróságnak az iratok mellett kezelt 2 db CD lemez lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról szóló rendelkezést, és az I. és III.r. vádlottak bűnösségét megalapozó, lényeges bizonyíték hangfelvételeket tartalmazó CD lemezeknek az iratokhoz csatolását rendelte el.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet 4. oldal 1. bekezdésében a tanú neve elírásra került, ezért azt „**tanú1**” névre helyesbítette.

Az elsőfokú ítélet felülbírálatára során a Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a törvényszék ítélete **II.r. vádlott** tekintetében megalapozatlan, mivel a tényállás a Be. 352. § (2) bekezdés b./ pontja szerint hiányos, valamint az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem. (Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pont)

Az elsőfokú bíróság a történeti tényállásban a II.r. vádlott magatartását úgy rögzítette, hogy a vádlott az I. és III.r. vádlottat a cselekmény elkövetésében támogató, és egyetértő jelenlétével erősítette úgy, hogy családtagjai állításának valótlanságáról tudott. A jogi indokolás körében azt tartalmazza, hogy a II.r. vádlott annak ellenére, hogy jelen volt ezen kijelentések elhangzásakor, nem kapcsolódott be a beszélgetésbe, magatartása egyértelműen arra irányult, hogy szándékosan segítségére legyen az I. és III.r. vádlottnak **tanú1** megtévesztésében, és a jelenlétével nyomatékot adjon a cselekmény súlyának a pénzkövetelés komolyságának úgy, hogy annak valótlanságával tisztában volt. Ennek alapján a Fővárosi Törvényszék a II.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés bűntettében állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság több, például a BH.2003/139. számú eseti döntésében kifejtette, hogy nem értékelhető pszichikai bűnsegédként a bűncselekmény elkövetésének helyszínén való pusztán jelenlétben megnyilvánuló olyan passzív magatartás, amely a tettesre nem gyakorol szándékerősítő hatást. Megállapítható, hogy az elsőfokú ítéletben írt törvényi tényállás nem tartalmazza azokat az adatokat, amelyekből következtetés vonható le arra vonatkozóan, hogy a II.r. vádlott magatartása az I. és III.r. vádlott tekintetében szándékerősítő hatású volt, és értelemszerűen a jogi indoklás sem tartalmazza, hogy mely tényekből, miért következtetett az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott esetében a bűnsegédi minőségben való bűncselekmény-elkövetésre. Kellő indokolást ebben a kérdésben az elsőfokú bíróság ítéletében nem adott.

A kifejtettkére figyelemmel az elsőfokú ítélet megalapozatlansága a II.r. vádlott tekintetében olyan fokú, amelynek kiküszöbölése a másodfokú eljárásban meghaladja a Fővárosi Ítéltáblának a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjában biztosított törvényes lehetőségeit. Ezért az ítélet a II.r. vádlott tekintetében a másodfokú eljárásban felülbírálatra alkalmatlan, és azt a Fővárosi Ítéltábla a Be.

376. § (1) bekezdése, valamint a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A Fővárosi Ítéltábla a megismételt eljárásra vonatkozóan a következő iránymutatást adja:

1./ A megismételt eljárás során meg kell kísérelni kihallgatni a II.r. vádlottat, valamint célzottan az ő cselekményrészére vonatkozóan tanúként a jelen ügy I. és III.r. vádlottját, továbbá a II.r. vádlott magatartása szempontjából releváns tanúkat.

2./ A fenti bizonyítékok értékelését követően megállapított részletes tényállás alapján adjon az elsőfokú bíróság magyarázatot arra, hogy milyen általa megállapított tényekből, és milyen gondolatmenet mentén vont következtetést a II.r. vádlott bűnösségére, annak bűnsegédi minőségére.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 12.000 forint bűnügyi költséget az állam viseli, figyelemmel a Be. 338. § (2) bekezdésében foglaltakra, arra, hogy ezen költség a vádlottak magatartásától függetlenül, szükségtelenül merült fel.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete az I. és III.r. vádlottak tekintetében a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén, míg a II.r. vádlott tekintetében a Be. 376. § (1) bekezdésén, valamint a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontján alapszik.

Budapest, 2014. október 1.

. Török Zsolt
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László
előadó bíró

Dr. Sárecz Szabina Martina
bíró

A Fővárosi Ítéltábla ítélete I.r. és III.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a III.r. vádlott tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2014. október 1.

. Török Zsolt
a tanács elnöke